

ПРЕДАВАЕМА ИДЕЯ 9

Как да се молим

“Мамо,” - попитало детето - “Какво е молитва?”

“Това са двама души, които се обичат, като си говорят – единият е Бог, а другият си ти.”

Молитвата е разговор с Бащата, Който ни обича безусловно. Всеизвестната "гореща линия", която свързва Вашингтон с Москва, дава на президента на САЩ спешна директна връзка с ръководителя на Съветския Съюз в случай на криза. Ако го сравним с връзката между вярващия и Бога, тъжната истина е, че нашата "гореща линия" с Бога е тиха през повечето време. Изглежда, забравяме, че тази връзка съществува, докато не дойде криза, за да ни напомни, че не сме самодостатъчни.

Кой може да се моли?

Инстинктивно човекът знае, че трябва да се моли и се моли, само че на богове от пръчки и камъни. Когато се сблъскваме с трагедия, сърдечни проблеми, тъга или опасност, осъзнаваме нуждата да се обърнем към някого, който е по-голям и по-силен от нашите обстоятелства. Опасността е в това да се молим в неведение. Когато хората са се молили на богове на кръвта, огъня и войната, те са ставали садисти, безмилостни и войнолюбиви. Човекът приема моралния характер на обектите, на които се покланя. Това се отнася и до християните.

Писанието твърди: "Има само един Бог и един посредник... между Бога и човека, човекът Христос Исус" (I Тимотей 2:5) Исус казва: "Аз съм пътят, истината и животът. Никой не може да дойде при Отца, освен чрез Мен". (Йоан 14:6) Звучи изключващо, нали? Това е, което има предвид Исус, да ни покаже, че пътят към Бога е много тесен и нашият фокус трябва да бъде върху Него и върху никого друго. Той трябва да бъде нашият единствен обект на поклонение, защото "с непокрити лица отразяваме Господната слава като в огледало, преобразяваме се в Неговия образ от слава в слава" (II Коринтяни 3:18). Ние се покланяме на единствения истински свят и обичаш Бог и като се фокусираме върху Него, ставаме като Него всеки ден.

"Молитвата изисква чисто сърце". Представете си, че сме поканени на чай при английската кралица. Каква подготовка ще има предварително! С дни ще пазаруваме за правилното облекло за случая. Ще се явим пред Нейно величество подготвени от главата до петите - с подходяща прическа и думи, с които да предотвратим неловките моменти.

А Бог иска ние да носим със себе в Неговото присъствие само чисто и отворено сърце. Възлюбеният псалмист казва: "Ако в сърцето си бях гледал благоприятно на неправда, Господ не би послушал" (Псалм 66:18). Нашият свят Бог не може да има връзка с греха. Това е вечната разделителна линия. Ако искаме Бог да чуе нашите молитви, ние трябва да изповядаме всеки грях в живота си и да влезем в Неговите покои облечени в дрехи на чистота.

Ние смеем да се приближим към Неговия трон с нашите молби и хвала само от името на Неговия Син, Господ Исус Христос. Той е единственият посредник. В навечерието на Своето разпъване, Исус казва не по-малко от шест пъти: "Каквото и да поискате в Мое име, ще го направя" (виж Йоан 14:13-16).

На Кого се молим?

Всеки член от Троицата е включен в нашите молитви. Ние се молим на Отец в името на Сина, чрез служението на Светия Дух. Молитвите ни въвеждат в присъствието на Царя на царете и Господаря на господарите и ние се прекланяме със страхопочитание и преклонение. Той обаче е наш Баща и се наслаждава да общува с нас. Заради това ние можем да пристъпим към Него с увереност и спокойствие, с радостни сърца и изпълнени с очакване. Бог ни обича много повече, отколкото който и да е човек някога би могъл.

Защо се молим?

"Нашите молитви носят слава на Бога". Въпреки че нашият Господ се наслаждава на нашето хваление и молби, целта на молитвата е да прославя Него. Исус казва: "И каквото поискате от Отец в Мое име, ще го изпълни, за да се прослави Отец чрез Сина" (Йоан 14:13).

"Ние общуваме с Бога чрез молитва". Някои хора гледат на молитвата като удобен "спасителен люк" от проблеми, пряк начин да постигнат своето и средство за манипулиране на Бога, за да задоволи нашите нужди. Използването на молитвата по този начин е все едно да напълните нов кадилак с балони. Молитвата е нещо много повече.

Молитвата е свята връзка, постановена и заповядана от Бога за изключително ползване от Неговите безценни деца. Новият завет е пълен с указания за молитвата и нейната роля в християнския живот. Апостол Павел казва (I Солунци 5:17): "Молете се непрестанно". "Бдете и се молете" (Матей 26:41). "Молете се в Духа" (I Коринтяни 14:15). Молитвата е важна за Бога и жизненоважна за нас. Ние не можем да растем без нея.

"Молитвата е общение между Бога и Неговите деца". Бог очаква ние да отиваме при Него в молитва. Копнеещ за общение, Той създава човека. Неговата любов към нас е толкова свършена, толкова неугасима, че въпреки нашия егоизъм, Той ни е дал Своя Единороден Син, Който да плати цената за греха и да отвори път за нас, за да дойдем в Неговото присъствие. Колкото и невероятно да звучи, Бог иска да има общение с нас!

В Притчи ни се казва: "Той се наслаждава в молитвата на праведния" (Притчи 15:8). В нашите егоистични мисли, молитвата се е превърнала в нещо, което е за наша полза, нещо, което правим, за да задоволим нашите нужди. Тук обаче ни се казва, че молитвата задоволява нуждите "в Бога" и че трябва да прекараме време с Него, защото нашите молитви са дар, който ние даваме, за да зарадваме Господа, Когото обичаме.

"Христос ни е показал пример как да се молим". Когато Исус е бил на Земята, молитвата е била основен приоритет за Него. Дори и когато е зает от сутрин до късна вечер с много натоварен график, Исус е намирал време за молитва. Той е бил зависим от взаимоотношението с Неговия Баща. Той е бягал в молитва и е възстановявал Своя наранен дух. Колко повече ние трябва да осъзнаваме нашата нужда от молитва.

"Молитвата дава резултати". Молитвата променя нещата. Исус се е молил за Лазар, който е бил умрял и Бог е възкресил любимия приятел (Йоан 11:43). Илия се помолил на Бога да не вали и три и половина години не паднала капка дъжд. Когато той се помолил отново на Бога да завали, небето потъмняло от тежки облаци, които излели дъжд над изгорената земя (Яков 4:17-18). Има несъмнена сила в молитвата на вярващия.

Молитвата е духовна храна за порастващата душа. Говоренето на Бога и слушането на Неговия отговор е част от Неговия план за подхранване, като съзряваме в Него. Точно както малкото дете се нуждае от подхранване и любов, за да стане физически силно, ние се нуждаем от редовна храна за душата ни, ако искаме да израстваме духовно. Сега и тогава един ден може да ни се изплъзне и да забравим да се храним от Божието слово или да говорим с нашия Баща и това няма да има пагубно въздействие. Ако обаче ние продължаваме да се лишаваме от постоянна храна, бързо ще започнем да показваме знаци на духовно недохранване. Във времена на стрес ще открием, че сме изгубили силата да живеем победоносен, плодоносен живот.

Кога трябва да се молим?

Казва ни се "непрестанно да се молим", да говорим с Бога за всичко, да "изстрелваме молитвени стрели" към Него през целия ден. Ние Го молим за мъдрост в трудни моменти. Ние Му благодарим за благословенията, когато се случат. Молим се за спасение на нашите любими и за изцеление на болните. Молим се за мъдрост за нашите водачи, пастири и политици. Всичко това правим в своето ежедневие, на пътя, в кухнята като децата са около нас, когато сме в офиса.

Обаче имаме нужда и от "време насаме", когато можем да коленичим пред отворената Библия и на спокойствие да говорим с Бога, като четем Неговото Слово. Ние чуваме Божият глас чрез Неговото Слово и чрез впечатленията, които получаваме, когато отворим сърцата си да размишляваме в Неговото присъствие.

Като четете Библията, помолете Светия Дух да ви даде едно смислено и приповдигащо четене. Често спирайте да благодарите на Бога за Неговата любяща грижа, да изповядвате слабостите в живота си, като ги виждате в Писанието, да искате дързостта и вярата, които са имали апостолите и да Му благодарите за прозренията в Неговия план за вашия живот. Поканете Бога да ви говори и след това чакайте да чуете Неговия глас.

"Групова молитва" в компанията на други християни е друга жизненоважна част от молитвения живот. Въпреки това те са едни от най-скучните и непривлекателните събрания. Липсата на предварителна подготовка е това, което създава тази празнота в тези събрания. Когато прекарваме лично време с Бога в подготовка за времето ни заедно, ние идваме изпълнени с Неговото присъствие, като очакваме от Него да върши велики неща, като се събираме с другите вярващи. Без подготовка ние можем само да повтаряме молитвите, които сме научили, след някое друго, но не можем да вложим сърцето си в казаното.

Колко вълнуващо става, когато говорим с Бога, когато Той присъства, а Той действително присъства. Молитвите стават сърдечни и спонтанни, водени от Духа.

От какво се състои молитвата?

Основните елементи на молитвата са Преклонение, Изповед, Благодарност и Молба.

Преклонение Да се прекланяме пред Бога е да Му се покланяме и да Го славим, да Го почитаме и издигаме в сърцата и умовете си. Молитвите ни трябва да бъдат израз на пълно доверие в Него, увереност, че Той ни чува. Молитвата е много повече от думите. Това е израз на отвореното ни сърце към Бога.

Прочитането на хвалебни псалми на глас и подобни пасажии от Писанието може много да обогати нашата молитва. Времето, прекарано в хваление към Бога за Неговата доброта, ще стопли и най-закоравялото сърце.

"Изповед" За християнина, който търси общение с Бога, молитвата трябва да започва с изповед на основание на Псалм 66:18 "Ако имам неправедност в сърцето си Господ няма да ме чуе." Исая 59:2 "А вашите престъпления ви отделиха от вашия Бог и вашите грехове скриха лицето Му от вас, за да не слуша." Изповядването на греховете ни подготвя сърцето за благодарността и молбата.

Ако нашата дисциплина на молитвата започва с преклонение пред Бога, всеки грях ще ни бъде изявен от Светия Дух. Когато виждаме Бога в Неговата святост и любов, ние осъзнаваме своите грехове и недостойност. Човек, облечен в бяло, след като влезе във въглищна мина, няма да разбере колко се е изцапал, докато не застане отново на светло. Същото е и с греха. Докато не се изложим на "светлината на света" (Исус), ние не можем да видим мрачните места в нашия живот.

Ние можем винаги да бъдем напълно открити пред Бога, защото Той ни познава напълно. Ние не можем да скрием нищо от Него. Космите на косата ни са преброени и Той познава нашите мисли още преди да сме си ги помислили. Не можем да се скрием зад маска или да излъжем Бога. Затова можем да дойдем с пълна свобода и честност и да Му кажем точно как се чувстваме. Ако не се чувствате духовни, кажете Му. Ако сърцето ви е изстинало, изповядайте го. Ако сте били непокорни, изповядайте го и приемоте Неговата прошка и очистване, и се радвайте на възстановени взаимоотношения с Него отново.

Истинската изповед е честна и включва:

--Признаване на това, че греховете ни са престъпни и следователно натъжават Бога.

--Приемане на Божията прошка за нашите грехове – минали, настоящи и бъдещи;

--Покаяние - съобразяване на нашето отношение с Божието към нашия грях. Когато променим отношението си, Светият Дух ни помага да променим своите действия.

Можем да сме уверени в нашата изповед, защото I Йоан 1:9 обещава: "Ако изповядаме греховете си, Бог е верен на обещанието Си, справедлив е, ще ни прости греховете и ще ни очисти от всяка неправда." Внимавайте за нездравите крайности на изповедта, които водят до ненужно задълбаване в самоанализ. Приемоте Божията прошка за вашите грехове веднъж завинаги и се концентрирайте върху Неговата любов и приемане като Негово дете.

Благодарност. Няма по-добър начин да се покаже вярата ни от думите:

"Благодаря Ти, Боже!" Писателят на Посланието към евреите казва много ясно, че без вяра не може да се угоди на Отец (Евреи 11:6). На нас ни е заповядано да благодарим за всичко, защото "това е Божията воля за вас в Христа Исуса" (I Солунци 5:18). Да не благодарим на Бога означава да не Му се покоряваме.

Ако сме изпълнени със Светия Дух и осъзнаваме, че Той контролира всички неща, можем да Му благодарим не само за благословенията всеки ден, но също и за проблемите и за противниците. Когато размишляваме върху Божията доброта, спасението, което Той ни е дал като дар, вечния живот в Христос, възможността да служим, здравето, храната, подслона, свободната страна.... Ние се покоряваме на Божията заповед. Хвалението има изумителен ефект върху нас. То ни съживява и изгражда. То фокусира нашето внимание върху това, което сме, а не върху това, което ни липсва и можем да видим доказателства, че Бог работи в нас.

Хвалението включва и благодарение също и за противопоставянето. Направете си списък с всеки проблем, разочарование и съкрушено сърце в живота си и започнете да благодарите на Бога за всяко едно от тях. Заповядано ни е да

благодарим на Бога при противопоставяне като свидетелство за нашата вяра. Като изразяваме нашата вяра е приятно за Бога и Му позволява да се покаже силен вместо нас. Критичният, невярващ дух от друга страна, не му е угоден и Му пречи да благослови и обогати нашия живот и да ни използва за Неговата прослава.

Молба. Апостол Павел ни насърчава: "Не се тревожете за нищо, но при всички случаи изричайте с благодарност пред Бога своите прошения чрез молитва и моление." (Филипяни 4:6). За много християни, молитвата е като разглеждане на стоки от магазина — те прекарват много време да разглеждат, но никога не се решават да купят. Ние трябва да познаваме сърцето си. Ние трябва да знаем от какво се нуждаем и да молим Бога за конкретни неща, като очакваме Той да ни отговори.

Молбите включват застъпване за другите и молби за нашите собствени нужди.

Трябва всеки ден да се молим за нашия партньор, за нашите деца и родители. Трябва да се молим за нашите съседи и приятели, за нашите пастори и мисионерите и за други християни, на които Бог е дал специални отговорности. Молете се за хората на власт.

Особено се молете за спасението на души, за възможност всеки ден да споделяте с други хора за Христос, за служението на Светия Дух и за изпълнението на Великото поръчение сред нашето поколение. Започнете в университета или общността, в която живеете. Молете се и търсете повече християни, с които да установите молитвено партньорство.

Християните често не осъзнават важността на застъпничеството в молитва. Апостол Павел постоянно се е молил за хората, които са повярвали чрез него (Ефесяни 1:15-16) и ги е молил да се молят за него (Ефесяни 6:19). Всеки християнин трябва да се моли за другите и да насърчава други християни да се молят за него.

Ние трябва да се молим за себе си нашият вътрешен човек да се обновява и събужда, с подкрепата на Светия Дух. Ние трябва да казваме на Бога нашите проблеми и да Го молим за водителство. Трябва с очакване да се молим за сила да устоим на изкушенията и за утеха, когато скърбим. Няма нищо твърде незначително или твърде голямо за Господа. Това, което е важно за нас, е важно и за Него.

Можем ли да се молим с увереност? Как?

Може ли да очакваме отговори на нашите молитви? Писанието казва, че можем, ако пребъдваме, молим, вярваме и приемаме.

Исус разкрива, че пребъдването е ключът към успешната молитва: "Ако пребъдвате в Мене и словата Ми пребъдват във вас, тогава каквото и да желаете, искайте и ще ви бъде дадено." С други думи, ако животът ни е посветен напълно на Него и Неговото Слово пребъдва в нас така, че да познаваме Неговата воля, то можем да искаме всичко, което желаем, защото нашето желание ще бъде да вършим Неговата воля.

Пребъдването е да ходим в Светия Дух без неизповядан грях в живота си и да сме напълно посветени на Бога. Като се молим според Неговата воля, знаем, че Той ще ни отговори (I Йоаново 5:14).

За да очакваме отговори на нашите молитви, ние трябва "да се молим конкретно". Яков казва: "Желаете, а нямате; завиждате до смърт, а не можете да успеете; спорите и враждувате, а нямате, защото не молите от Бога. Молите, но не

получавате, защото зле се молите — за да го пропилиете във вашите страсти." (Яков 4:2-3). Господ Исус говори с авторитет за Бога, като казва: "Ако поискате нещо в Мое име, Аз ще го изпълня." (Йоан 14:14)

Исус е обещал: "И ще получите всичко, което поискате в молитва с вяра." (Матей 21:22). Вярата в Бога е в сърцевината на отговорената молитва. Бог не иска ние да имаме велика вяра, а да вярваме в един велик и верен Бог. Исус казва: "Истината ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зрънце, ще наредите на тази планина: „Премести се оттук там!“ — И тя ще се премести. И нищо няма да бъде невъзможно за вас." (Матей 17:20)

Вярата обаче не е нещо, което можем да си изработим сами, тя идва от Бога (Ефесяни 2:8-9). Светият Дух произвежда вяра в нас, като ние ходим с покорство. Вярата е като един мускул - ако не го използваме, го губим.

"Приемете" с вяра отговорите на молитвите ви. Ако пребъдваме в Христос и сме под властта на Светия Дух, като се молим според Словото и волята на Бога, можем с увереност да очакваме Бог да отговаря на нашите молитви. Затова бъдете готови за действие. Представете си, че получавате отговора, който търсите и започнете да благодарите на Бога за отговорената молитва!

Дори по-велики неща

Като се прекланяме в молитва, ние се свързваме с източника на сила, Който може да промени хода на историята. Божията сила, власт, любов, мъдрост и благодат са достъпни за нас, ако вярваме в Него и разчитаме на Неговата помощ. Молитвата е най-висшата привилегия на християнина, защото ни позволява да бъдем в Божието присъствие. Когато приемаме Божиите обещания насериозно и като разчитаме на тях, няма граници за това, което Бог може да направи.

Ако искате да отприщете пълната сила на молитвата в живота си, присъединете се към мен в тази молитва:

"Татко, Ти си казал: "Не съм го направил, защото не сте поискали". Затова сега аз се доверявам на Твоите обещания, защото искам да живея победоносен живот, както Ти си обещал, че мога за Твоя слава. Моля се в твоего всемогъщо име. Амин!"

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНИ ЗАДАНИЯ

1. Какво ми хареса най-много (какво привлече моето внимание)?
2. Защо?
3. На кого ще разкажа за това?